SHQIPTARI NË JEMEN

Kushtuar Qazim Beut

Shkruar nga Kolonel Aubrey Herbert

Shqipëroi nga anglishtja: Mal Berisha

TANCRED AND BIANDRADA.

EASTERN SONGS

BY

BEN KENDIM

William Blackwood & Sons
Edinburgh and London
1911

ALL RIGHTS RESERVED

SHQIPTARI NË JEMEN

A mund të pushojë i lumtur njeriu poshtë një palme, në hije,
ku shndrit rëra në atë diell përvëlues që mbi kokë të bie
Kur shtigjet e verdha, prej diellit nisin e zbardhojnë,
E për betejën e re atje, në ditën që sapo nis, të na ftojë?

Devetë e dinë vendin ku flejnë në gjunjë, dhe pëllumbat, degën ku pushojnë
Edhe pse rërat e Jemenit digjen dhe mua më përvëlojnë,
Unë kurrë nuk do të heq dorë prej marshimit, derisa të arrij aty ku dua,
Nën hijen e selvive të Prizrenit, ku të shlyej borxhin e urrejtjes që më mundon mua.

Në Jemen ka shqarthë, por jo shqiponja si në vendin tim.
Edhe aty çelin lule t'kuqe, por ato nuk kanë erë si tek ne, n' agim.
Ato rriten nga dora e fortë e zonjës, dhe lejlekët ngrenë foletë përsëri,
Ata që do të doja t'u dëgjoja flatrat, tek i përplasin me furi.

Vallë, a do të kthehem sërish një mbrëmje, te lugina e Drinit bardhokan,
ta shoh si bie muzgu dhe i pulit sytë si vasha e bukur në një stan.
Bora zbardh malet dhe mbi to shndrit atje ylli Polar,
inshallah në mbrëmje, por... takdir tedbiri bozar? [2]

Do të jepja jetën time para se të prehesha në atë botë i qetë,
të kundroja shpatet e maleve të mbuluara me pyllin e tyre të blertë,
dhe miqtë e mi të vjetër me takëmet e tregtarit Ferhan,
të kalonim mëngjeset e freskëta bashkë, duke pirë kafe dhe duhan.

Pas dritareve të mbyllura me gjergjef, prej nga asgjë nuk shikon,
por ndien fëshfërimën e selvive që era i ledhaton.

Pertev endaz, nuri i syve të mi, ajo me ndjenjën e dëshirës,
e vadit dashurinë time si shiu pas thatësirës.

Edhe nëse e gjej armiken time nga Dibra dhe të mos e shoh dot kurrë,
kam shumë miq në Prizren, aty kam ku t'i numëroj edhe me gurë.
E pra, shpirti im do të gjejë prehje, me kokën nën gurët e bardhë,
aty kur shkrin dëbora dhe mbush Drinin, plot ujëra valë-valë.

Oshëtima e tyre përplaset te shkëmbinjtë, në honet e tyre thelluar;
ajo është muzikë për shpirtin tim të mërguar,
që s'mund të durojë dot dunat e rërës së djegur e të shkretë,
as Detin e Kuq që zvarritet nën diellin përcëllues si don vetë.

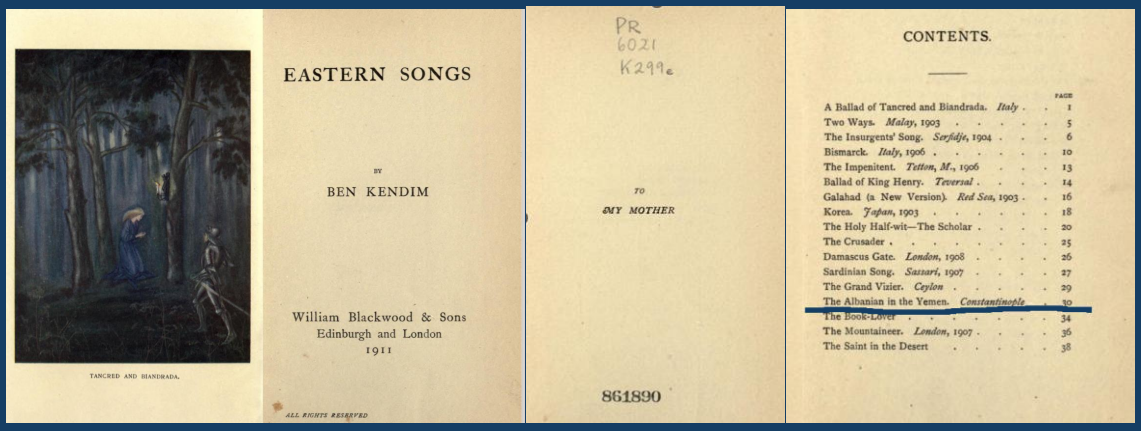

TANCRED AND BIANDRADA.

EASTERN SONGS

BY

BEN KENDIM

William Blackwood & Sons
Edinburgh and London
1911

ALL RIGHTS RESERVED

PR
6021
K299e

TO
MY MOTHER

861890

CONTENTS.

	PAGE
A Ballad of Tancred and Biandrada. *Italy*	1
Two Ways. *Malay*, 1903	5
The Insurgents' Song. *Serbidje*, 1904	6
Bismarck. *Italy*, 1906	10
The Impenitent. *Tetton, M.*, 1906	13
Ballad of King Henry. *Teversal*	14
Galahad (a New Version). *Red Sea*, 1903	16
Korea. *Japan*, 1903	18
The Holy Half-wit—The Scholar	20
The Crusader	25
Damascus Gate. *London*, 1908	26
Sardinian Song. *Sassari*, 1907	27
The Grand Vizier. *Ceylon*	29
The Albanian in the Yemen. *Constantinople*	30
The Book-Lover	34
The Mountaineer. *London*, 1907	36
The Saint in the Desert	38

THE ALBANIAN IN THE YEMEN.

TO KIAZIM BEY.

Is there rest beneath a palm-tree and contentment
in its shade,
In the splendour of the desert, where high resolves
are made?
Level tracks of yellow marches where the sunrise
bids us start,
On to warfare in the morning, when a man must
play his part.

Camels know their place for kneeling, and the pigeon
knows her tree,
But the Yemen sands are burning, and the desert
winds hate me;
I shall have no rest from marching till the coolness
of the shade
Of the cypresses of Prisrend, when my debt of hate
is paid.

There are vultures in the Yemen, not the eagles of
my land,
There are red flowers in the Yemen, but at home
wild Lady's hand[1]
Grows around my house at Prisrend where each year
the same storks nest;
Oh to hear their wings a-clapping, when my friends
and I take rest!

Shall I come again at evening, to the valley of our
Drin,
See the afterglow through twilight where as white
as a girl's skin
Snow is shining on the mountains, and above the
snow a star,
Inshallah in the evening, but takdir tedbiri bozar?[2]

I would give the rest of life before I reach the Calm
Abode[3]
But to see the mountain faces that the racing fire-
light showed,

[1] Lady's hand, Turkish name for honeysuckle.
[2] *Takdir tedbiri bozar*, God's decree breaks man's intention.
[3] *Ikhtihali-dar-i-baka*, the Abode of Permanence.

And with friends to sit and finger the old pedlar's
wares, Ferhan,
Hear them call at dawn, and linger by the crimson
erghawan.[1]

There behind the harem windows, lattice windows
that look blind,
Just beyond the swaying cypresses, I know what I
shall find,
Pertev endaz, nuri ainem, she whose voice is attar
sweet,[2]
And whose love is to my spirit as the rain is to the
wheat.

If I find my foe from Debra, and I never see her
face,
I have many friends in Prisrend, there'll be stones
to mark the place[3]

[1] *Erghawan*, Judas trees.
[2] *Pertev endaz*, &c., casting rays, darling of my soul.
[3] When a man is killed because of *jaé* (blood), in Albania, they mark the place with white stones.

So my spirit shall find quiet, with my head below
white stones,
When the melting snow has roused the Drin till all
his water drones.

The white Drin and the black Drin, fierce brethren
of a feud,
They storm the savage winter, a gallant mountain
brood;
But the challenge of their turmoil will be music dear
to me,
Who hate the tide of crawling sand and the sand-red
sea.

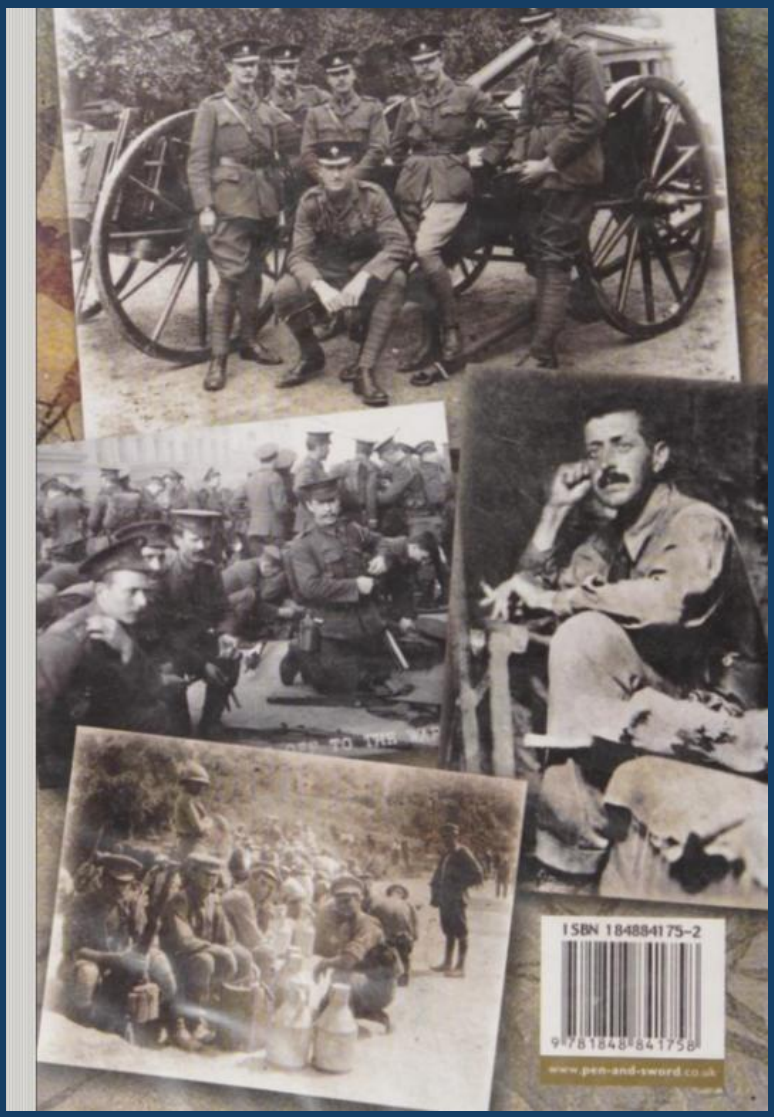

ISBN 1848841175-2
9 781848 841758
www.pen-and-sword.co.uk